

Sygnatura akt I C 771/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 07 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Puławach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Teresa Wojtoń

Protokolant: Starszy Sekretarz Sądowy Marzanna Ruszak

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2016 roku w Puławach

sprawy z powództwa M. M.

przeciwko Zakładowi Usług (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

przy udziale interwenienta ubocznego po stronie pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W.

o zapłatę odszkodowania w kwocie 4.500 złotych i zadośćuczynienia w kwocie 6.500 złotych

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powódki M. M. na rzecz pozwanego Zakładu Usług (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. kwotę 2.400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. zasądza od powódki M. M. na rzecz interwenienta ubocznego po stronie pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 2.510 zł (dwa tysiące pięćset dziesięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt I C 771/15

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 06 października 2015 roku (data na prezentacie - k.3) powódka M. M. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego Zakładu Usług (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. (dalej (...) Spółki z o.o. w P.) kwoty 4.500 zł tytułem utraconych zysków z prowadzonej działalności gospodarczej, za okres trzech miesięcy, tj. po 1.500 zł za każdy miesiąc oraz kwoty 6.500 zł tytułem zadośćuczynienia za ogromne cierpienie, które poniosła i nadal ponosi na skutek urazu, gdyż jest w trakcie długotrwałego leczenia i rehabilitacji (k.3).

W uzasadnieniu pozwu powódka M. M. podniosła, że szkoda powstała w dniu 04 stycznia 2015 roku po godzinie 17:00, w wyniku poślizgnięcia się na nie odśnieżonej i nie posypanej solą nawierzchni przejścia na ulicy (...).

Wyjaśniła, że osobą odpowiedzialną za odśnieżanie jest pozwany (...) Spółka z o.o. w P., która finansowo i prawnie odpowiada za szkody powstałe w wyniku działania lub zaniechania, gdyż taką informację uzyskała w dniu 15 czerwca 2015 roku, gdy domagała się należnego odszkodowania.

Wskazała także, że w sposób ewidentny doszło do zaniechania odpowiedzialnego za odśnieżanie (...) Spółki z o.o. w P..

Podkreśliła, że do szkody na zdrowiu doszło w dniu 04 stycznia 2015 roku około godziny 17:00, w wyniku poślizgnięcia się na śliskiej, nie odśnieżonej i nie posypanej solą oraz piaskiem powierzchni przejścia dla pieszych na ul. (...).

Podniosła, że wina pozwanego wynika z zaniechania w utrzymaniu nawierzchni w odpowiednim stanie dlatego, że gdyby nawierzchnia przejścia była posypana, nie doszłoby do zdarzenia.

Wyjaśniła, że pismem z dnia 08 maja 2015 roku wezwała pozwanego (...) do wypłaty odszkodowania, ale pozwany w dniu 23 czerwca 2016 roku odmówił jej wypłaty tego odszkodowania wskazując, że stan utrzymania dróg był adekwatny do panujących warunków drogowych. Nadto podkreśliła, że w dniu 16 lipca 2015 roku złożyła wniosek do (...) Spółki Akcyjnej w W. (dalej (...) S.A. w W.), jako ubezpieczyciela strony pozwanej, który to ubezpieczyciel odmówił likwidacji szkody, powołując się na treść umowy wykonawczej z dnia 02 września 2013 roku zawartej pomiędzy Gminą M. P. a (...) Spółką z o.o. w P. oraz treść protokołów z wykonanych prac przez pozwanego (...).

Podniosła także, że warunki zimowe wymagają realnych działań, a nie wirtualnych protokołów i podkreśliła, że fakty, dokumenty oraz świadkowie przeczą tym tłumaczeniom, wskazując na zaniechanie obowiązków przez (...) i odpowiedzialności strony pozwanej za szkodę na podstawie art. 415 k.c. (k.2-5).

W odpowiedzi na pozew z dnia 31 grudnia 2015 roku (data nadania na kopercie - k.84), pełnomocnik pozwanego (...) Spółki z o.o. w P., powództwa nie uznał, wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k.57).

Nadto pełnomocnik pozwanego, wniósł o wezwanie do udziału w sprawie po stronie pozwanego (...) S.A. w W. (k.57verte).

W uzasadnieniu odpowiedzi, pełnomocnik pozwanego podniósł, że kwestionuje żądanie pozwu co do zasady i co do wysokości i wskazał, że powódka nie udowodniła roszczenia. Zaprzeczył także, aby doszło do zaniedbania przez pozwaną Spółkę obowiązków w zakresie należytego utrzymania nawierzchni jezdni w odpowiednim stanie tj. aby nawierzchnia przejścia przez jezdnię, na którym miało miejsce zdarzenie nie została posypana solą i piaskiem.

Wyjaśnił, że w okresie od dnia 01 stycznia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku (...) Spółkę z o.o. w P. łączyła z (...) S.A. w W. umowa dobrowolnego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Ubezpieczyciel, po zgłoszeniu roszczeń przez powódkę w związku z wypadkiem z dnia 04 stycznia 2015 roku, w którym powódka doznała obrażeń ciała, nie przyznał powódce odszkodowania z uwagi na to, że powódka nie udowodniła istnienia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczonego (...) Spółki z o.o. w P..

Wskazując na brzmienie przepisu art. 415 k.c. i art. 445 par. 1 k.c., podkreślił że do przyjęcia odpowiedzialności deliktowej strony pozwanej nie wystarczy wystąpienie zdarzenia i zaistnienia szkody powstałej w wyniku tego zdarzenia, ale także adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy zdarzeniem a szkodą oraz przede wszystkim winy sprawcy szkody, a takowej strona pozwana za skutki zdarzenia z dnia 04 stycznia 2015 roku nie ponosi albowiem wynikające z umowy obowiązki w zakresie odśnieżania i usuwania śliskości zimowej dróg i chodników wykonała w sposób należyty.

Pełnomocnik strony pozwanej podniósł także, że powódka nie wykazała także aby prowadziła działalność gospodarczą oraz aby z działalności tej osiągała zyski w kwocie po 1.500 zł miesięcznie.

Omawiając brzmienie przepisu art. 6 k.c. , wskazał także, że to na powódce spoczywa ciężar udowodnienia winy strony pozwanej za zdarzenie, w wyniku którego powódka doznała szkody a także jej rozmiaru. Nadto wyjaśnił, że powszechnie wiadomym jest, że w okresie zimowym występuje śliskość nawierzchni, która może mieć miejsce nawet po dołożeniu należytej staranności w jej usuwaniu, dlatego pieszy powinien zachować szczególną ostrożność korzystając z ciągów komunikacyjnych.

Podniósł również, że z umowy wykonawczej wynika, że przyjętym standardem usuwania śliskości jest oczyszczanie ze śniegu, lodu, błota na jezdni, posypywanie powierzchni piaskiem w czasie gołoledzi i po opadach śniegu, ale chodniki winny osiągnąć warunki zimowego utrzymania w ciągu 4 godzin od momentu ustania opadów śniegu (k.57verte-59).

Uzasadniając żądanie wezwania do udziału w sprawie (...) S.A. w W., pełnomocnik strony pozwanej wskazał na przepis art. 822 par. 1 k.c. (k.59).

Po sprecyzowaniu przez pełnomocnika pozwanej Spółki, w piśmie procesowym z dnia 25 stycznia 2016 roku (data nadania na kopercie – k.129), że żądanie o wezwanie do udziału w sprawie (...) S.A. w W., jest wnioskiem o przypozwanie ubezpieczyciela, o jakim mowa w art. 84 par. 1 k.p.c. (k.128), zarządzeniem z dnia 27 stycznia 2016 roku, na podstawie art. 84 par. 2 k.p.c., Sąd doręczył ubezpieczycielowi (...) S.A. w W. odpis pisma wskazującego przyczynę wezwania i stan sprawy i pouczył ubezpieczyciela o możliwości zgłoszenia przystąpienia do strony w charakterze interwenienta ubocznego (k.128).

W piśmie procesowym z dnia 12 lutego 2016 roku (data nadania na kopercie – k.156), pełnomocnik (...) S.A. w W. zgłosił przystąpienie do sprawy po stronie pozwanej w charakterze interwenienta ubocznego, wniósł o oddalenie powództwa i o zasądzenie od powódki na rzecz interwenienta ubocznego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kosztów opłaty od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł (k.139).

W uzasadnieniu interwencji ubocznej, zaprzeczył wszelkim twierdzeniom i wnioskom powódki, z wyjątkiem tych, które zostaną wyraźnie przyznane.

Podniósł, że pozwana nie udowodniła roszczenia, w szczególności tego, że szkoda której doznała jest wynikiem nienależytego wykonania przez pozwanego umowy wykonawczej nr 365.2013.NK z dnia 02 września 2013 roku zawartej pomiędzy Gminą M. P. a pozwanym (...) Spółką z o.o. w P..

Podkreślił, że zgodnie z w.w. umową pozwany miał obowiązek oczyszczania ze śniegu, lodu, błota na jezdni, chodników, posypywania w.w. powierzchni piaskiem w czasie gołoledzi oraz po opadach śniegu, przy czym chodniki winny osiągnąć warunki zimowego utrzymania w ciągu 4 godzin od momentu ustania opadów śniegu i winny być utrzymane cienką warstwą piasku zapobiegając powstawaniu śliskości zimowej.

Wyjaśnił także, że czynności utrzymania chodników przy ul. (...) w dniu 04 stycznia 2015 roku zostały zrealizowane zgodnie z harmonogramem.

Podniósł także, że powódka nie wykazała okresu trwania jej niezdolności do pracy ani wysokości utraconych zarobków z tego tytułu.

Omawiając instytucję zadośćuczynienia (art. 445 par. 1 k.c.), wskazał na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 1974 roku w sprawie II CR 763/73, wyrok z 17 stycznia 2001 roku w sprawie II KKN 351/99 i wyrok z dnia 09 lutego 2000 roku w sprawie III CKN 582/98, a z ostrożności procesowej podniósł, że nawet gdyby przyjąć twierdzenia zawarte w pozwie na odpowiadające prawdzie, żądana przez powódkę kwota zadośćuczynienia pozostaje w całkowitym oderwaniu od realiów sprawy, gdyż powódka nie sprecyzowała dlaczego domaga się zadośćuczynienia w kwocie 6.500 zł.

Nadto pełnomocnik interwenienta ubocznego omówił kwestię odsetek, których de facto strona powodowa nie domagała się, i przytoczył orzecznictwo Sądu Najwyższego (k.139verte-141).

Postanowieniem z dnia 11 stycznia 2016 roku, mając na względzie treść art. 87 k.p.c., oddalił wniosek powódki M. M. o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze pełnomocnika powódki E. K. (1) (k.101).

Wskazać w tym miejscu należy, że łącząca strony umowa zlecenia (k.56), nie odpowiada wymogom w.w. przepisu art. 87 k.p.c., albowiem nie ma charakteru stałego, a ponadto E. K. (1), nie jest żadną z osób o jakich mowa w powyższym przepisie.

W toku dalszego procesu, strony podtrzymały swoje stanowiska procesowe (k. 102 i następne, k.177).

Sąd Rejonowy w Puławach, w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy: zeznania powódki M. M. (102verte-104,177verte), zeznania świadków: J. S. (k.104-104verte), K. G. (k.135-135verte), R. S. (1) (k.135verte-136), E. K. (2) (k.172verte-173), T. B. (k.173), R. Ł. (k.173-173verte), R. S. (2) (k.173verte), S. K. (k.173verte-174), T. M. (k.174), dokumentację medyczną (k.14-17,127), zdjęcie (k.18), umowę wykonawczą (k.31-32,61-63), załączniki do umowy wykonawczej (k.88,89) plan rzeczowo-finansowy (k.33-42,63-72,90-98), kartę drogową (k.23-24,74-76), protokół odbioru robót zimowego utrzymania (k.-100), umowę ubezpieczenia (k.26-30,77-81) akta szkody (k.), pisma (k.19,20-21,22,25,43,44,45,46,73,82-83,160-161,165), PIT-36 (k.109-114), PIT/B (k.115-116), PIT-4R (k.117-120), wypisu z rejestru REGON (k.47), odpis z Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego (k.6-13,144-154) – ustalił następujący stan faktyczny:

Ulica (...) w P. jest ogólnodostępną drogą gminną powszechnego użytkowania. Właścicielem tej drogi jest Gmina M. P., która w dniu 02 września 2013 roku zawarła z (...) Spółką z o.o. w P. umowę wykonawczą nr 365.2013.NK. Mocą tej umowy (...) Spółka z o.o. w P. zobowiązała się do odśnieżania i zwalczania śliskości zimowej dróg, zbierania i pozbywania się błota, śniegu, lodu oraz innych zanieczyszczeń z chodników w sezonie 2014/2015.

Zimowym utrzymaniem objęte zostały wszystkie ulice należące do Gminy M. P., między innymi także ulica (...) o długości 717 m. Utrzymywanie zimowe powyższej ulicy i ponad 30 innych ulic w P., miało być wykonywane poprzez odśnieżanie i zwalczanie śliskości zimowej według I standardu.

Według tego standardu, ulice powyższe, w tym ulica (...) powinny być odśnieżone, posypane i przejezdne na całej szerokości, z możliwością pozostawienia na ich powierzchni zalegającej pokrywy śnieżnej do 10 cm do 4 godzin od czasu ustania opadów śniegu; z możliwością pozostawienia na ich powierzchni zajeżdżonego śniegu z cienką warstwą nie utrudniającą ruchu oraz z możliwością zalegania na ich powierzchni zgarniętego z jezdni śniegu na odległość 0,5 m od krawężnika. Nadto w przypadku wystąpienia śliskości na nawierzchniach w.w. jezdni, która powoduje utrudnienia w ruchu ale ruchu tego nie tamuje, nawierzchnie te powinny być uszorstnione mieszkanką piaskowo – solną w ciągu 4 godzin od momentu wystąpienia śliskości.

Gmina M. P. zawarła z (...) S.A. w W. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej nr (...) na okres od 01 stycznia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, obejmując ochroną ubezpieczeniową ryzyko odpowiedzialności cywilnej w związku z prowadzoną przez Zarząd Dróg Miejskich i (...) Spółkę z o.o. w P. działalnością polegającą między innymi na utrzymaniu nawierzchni dróg w okresie zimowym poprzez ich odśnieżanie i usuwanie z nich śliskości zimowej.

W P. w dniu 04 stycznia 2015 roku, na wysokości 5 cm nad powierzchnią gruntu – dobową temperaturę powietrza utrzymywała się na poziomie $-2,6^{\circ}\text{C}$, a na wysokości 2 m nad powierzchnią gruntu – średnio na poziomie $1,3^{\circ}\text{C}$. Dobowy opad śniegu od godziny 7:00 w dniu 04 stycznia 2015 roku do godziny 7:00 w dniu 05 stycznia 2015 roku – utrzymywał się na poziomie 1 cm.

Weczesnym popołudniem nawierzchnia na ulicy (...) nie była pokryta śniegiem i nie była śliska. Po godzinie 14:00, padał niewielki śnieg. Około godziny 16:00 zaczęła padać mżawka i nastąpił spadek temperatury.

W godzinach od 17:00 do 17:59, na wysokości 5 cm nad powierzchnią gruntu – średnia temperatura powietrza utrzymywała się na poziomie $-0,4^{\circ}\text{C}$, a opad śniegu od godziny 17:00 do godzina 17:59 utrzymywał się na poziomie 0,2 cm (2 mm).

W dniu 04 stycznia 2015 roku Kierownik D. (...) i (...) Usług (...) - zarządził rozpoczęcie zwalczania śliskości drogowej. Pierwsze piaskarki z mieszaniną soli i piachu, wyjechały z bazy (...) Spółki z o.o. w P. na ulice (...), należące do I kategorii odśnieżania, o godzinie 4:00 i do godziny 8:00, (...) Spółka z o.o. w P. zapewniła należyte zimowe utrzymanie nawierzchni dróg.

Po raz kolejny tego dnia, piaskarki z substancją antypoślizgową wyjechały z bazy (...) Spółki z o.o. w P. na ulice (...), należące do I kategorii odśnieżania, o godzinie 17:00. Po 4 godzinach każda z ponad 30 ulic, należących do I standardu zimowego utrzymania, była uszorstniona.

W dniu 04 stycznia 2015 roku o godzinie 17:00, ul. (...) nie była jeszcze uszorstniona, a jej nawierzchnia była śliska.

Tego dnia, około godziny 17:15 M. M., przechodząc przez ul. (...) przez przejście dla pieszych, na wysokości sklepu (...) przy ul. (...), poślizgnęła się i przewróciła. Na skutek tego przewrócenia się, doznała urazu stawu skokowego lewej nogi i odczuwała jej bolesność.

O godzinie 17:33 ratownicy medyczni z Podstawowego Zespołu (...) w P. Samodzielnego Publicznego ZOZ w P. Szpitala (...) w P., przybyli na miejsce zdarzenia i o godzinie 17:55 przewieźli M. M. do Samodzielnego Publicznego ZOZ w P. na Szpitalny Oddział Ratunkowy, skąd powódka M. M. skierowana została na Oddział (...) Urazowo – Ortopedyczny Szpitala Miejskiego w P..

M. M. na Oddziale tym przebywała przez okres 14 dni, w dniach od 05 stycznia 2015 roku do 19 stycznia 2015 roku, gdzie po rozpoznaniu trójkostkowego złamania nogi lewej, w leczeniu powódki wykonano repozycję i zespolenie kostki bocznej płytą rynnową oraz kostki przyśrodkowej 2 śrubami kostkowymi, założono powódce gips nogiowy oraz zastosowano farmakologiczne leczenie przeciwbólowe i przeciwzakrzepowe. Zalecono, aby powódka chodziła przy pomocy kul łokciowych bez obciążania lewej nogi oraz farmakologię przeciwzakrzepową i przeciwbólową, a także kontrolę w (...) w dniu 22 stycznia 2015 roku.

W dniu 21 września 2015 roku M. M. została przyjęta na Oddział (...) Urazowo – Ortopedyczny Szpitala Miejskiego w P., gdzie w dniu 21 września 2015 roku usunięto zespolenie z kostki bocznej płytki rynnowej i z kostki przyśrodkowej 2 śrub kostkowych oraz zastosowano farmakologię przeciwbólową.

Następnego dnia, 22 września 2015 roku, M. M. została wypisana z w.w. Oddziału z zaleceniem chodzenia przy pomocy kul łokciowych i kontroli w (...) w dniu 01 października 2015 roku.

Pomiędzy pobytami na leczeniu szpitalnym (w okresie od stycznia 2015 roku do września 2015 roku), M. M. przez okres 6 tygodni, nosiła opatrunek gipsowy i leczyła się ambulatoryjnie w Poradni Urazowo – Ortopedycznej Przychodni (...) Samodzielnego Publicznego ZOZ w P., gdzie 22 stycznia 2015 roku rozpoznano postępujące gojenie się pęcherzy skórnych, w dniu 29 stycznia 2015 roku, poprawę tego stanu, w dniu 05 lutego 2015 roku usunięto zmartwiałe strzępy tkanek, 05 marca 2015 roku usunięto martwicę skóry i zastosowano kurację antybiotykową, w dniu 09 kwietnia 2015 roku skontrolowano ranę po pęcherzu obrzękowym, a w dniu 07 maja 2015 roku całkowite wygojenie rany i zakończenie leczenia.

We wrześniu 2015 roku, po usunięciu zespolenia stawu skokowego – powódka M. M. zakończyła leczenie ortopedyczne.

W dniu 04 stycznia 2015 roku M. M. miała 67 lat. Bezpośrednio po złamaniu i w okresach okołoperacyjnych odczuwała ból.

W 2014 roku M. M. prowadziła ewidencjonowaną działalność gospodarczą w zakresie krawiectwa i z tego tytułu jej roczny dochód zamknął się sumą 6.298,23 zł (przeciętne w granicach po 525 zł miesięcznie).

Podstawowym źródłem utrzymania M. M. w 2015 roku, było świadczenie emerytalne.

W toku wszczętego przez M. M. postępowania likwidacyjnego szkody, na skutek pisma powódki z 14 maja 2015 roku skierowanego do Zarządu Dróg Miejskich w P., przesłanego następnie do (...) Spółki z o.o. w P., a następnie do (...) S.A. w W., decyzją z dnia 18 sierpnia 2015 roku, (...) S.A. w W. odmówił powódce wypłaty świadczeń.

Z uwagi na to, że autentyczność i moc dokumentów, w oparciu o które Sąd ustalił stan faktyczny nie budziła wątpliwości co do ich prawdziwości i nie była kwestionowana przez strony, dokumenty te Sąd obdarzył walorem wiarygodności.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: J. S., K. G., R. S. (1), E. K. (2), T. B., R. Ł., R. S. (2), S. K. i T. M., w szczególności co do twierdzeń w.w. osób, o warunkach atmosferycznych panujących w dniu 04 stycznia 2015 roku, stanie nawierzchni dróg w godzinach południowych i czasu, w którym pogoda w dniu 04 stycznia 2015 roku uległa zmianie, powodując śliskość zimową.

Nie można bowiem nie zauważyć, że zeznania tych świadków są pomiędzy sobą wzajemnie niesprzeczne, wzajemnie się uzupełniając tworzą jednolitą całość co do tego kiedy w dniu 04 stycznia 2015 roku wystąpiła śliskość na nawierzchni dróg w P., w tym na ul. (...) w tym mieście.

Z tych samych względów Sąd dał wiarę twierdzeniom świadków K. G., R. S. (1), S. K. i T. M., w szczególności co do tego, kiedy (...) Spółka z o.o. w P. w dniu 04 stycznia 2015 roku podjęła czynności zmierzające do uszorstnienia nawierzchni dróg w P. należących do I standardu ich zimowego utrzymania.

W świetle w.w. wiarygodnych dowodów, Sąd dał wiarę twierdzeniom powódki M. M. (k.), ale tylko w takim zakresie w jakim zeznania powódki znajdują odzwierciedlenie w w.w. wiarygodnych dowodach rzeczowych i osobowych.

Za nieprawdziwe, Sąd uznał twierdzenia powódki, kiedy zeznała, że świadkiem jej poślizgnięcia się w dniu 04 stycznia 2015 roku była J. S. i E. K. (2) (k.103), albowiem z twierdzeń w.w. osób, jednoznacznie wynika, że o przedmiotowym upadku powódki dowiedziały się następnego dnia (k.104,173).

W ocenie Sądu, zeznania powódki kiedy twierdzi, że do wyleczenia owrzodzenia lewej nogi doszło dopiero w czerwcu 2015 roku (k.103), także nie polegają na prawdzie, albowiem z treści wpisów z przebiegu jej leczenia w Poradni Urazowo – Ortopedycznej Przychodni (...) Samodzielnego Publicznego ZOZ w P. wynika, że do całkowitego wygojenia rany po pęcherzu obrzękowym lewej nogi, doszło na początku maja 2015 roku (k.14verte).

Zdaniem Sądu twierdzenia powódki kiedy podaje, że do chwili obecnej odczuwa bolesność złamanej nogi, kurcz mięśni i drętwienie, że w związku ze złamaniem nogi podjęła leczenie rehabilitacyjne (k.103-103verte), są gołosłowne. Nie poparte żadnymi dowodami rzeczowymi lub osobowymi.

Z tych samych względów za odosobnione Sąd uznał twierdzenia powódki, że w miesiącach: styczniu, lutym i marcu 2015 roku, gdyby nie uległa wypadkowi, osiągnęłaby dochód z prowadzonej działalności gospodarczej w kwocie od 1.000 zł do 1.400 zł miesięcznie (k.103verte), skoro w roku 2014, dochód z tego tytułu zamknął się sumą 6.298,23 zł (przeciętne w granicach po 525 zł miesięcznie – k.109-120).

Powódka M. M. nie wykazała wysokości poniesionych kosztów leczenia, a także tego, czy złamanie w obrębie stawu skokowego goleni lewej skutkuje trwałym czy długotrwałym uszczerbkiem na jej zdrowiu, a jeżeli tak, na jakim procentowym poziomie, czy wymaga dalszego leczenia ortopedycznego, ewentualnie usprawniającego ruchomość złamanego stawu.

Bacząc na powyższe, Sąd uznał, że twierdzenia powódki w tym zakresie obliczone są na wynik rozstrzygnięcia w rozpoznawanej sprawie i odmówił im waloru wiarygodności.

Dokonując analizy okoliczności faktycznych i ich oceny, Sąd uznał żądanie pozwu za nieudowodnione i zważył, co następuje:

Art. 415 k.c. stanowi, że kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę zobowiązany jest do jej naprawienia.

Podstawowymi przesłankami odpowiedzialności deliktowej (z tytułu czynu niedozwolonego), jest bezprawność czynu wyrządzającego szkodę, wina oraz związek przyczynowy pomiędzy podjętym działaniem lub zaniechaniem a szkodą.

Szkoda, to uszczerbek w dobrach prawem chronionych, powstały wbrew woli uprawnionego.

Wina polega na możliwości postawienia określonemu podmiotowi w okolicznościach danego przypadku zarzutu nagannego zachowania polegającego na działaniu lub zaniechaniu. W pojęciu winy dominuje element subiektywny – przewidywanie i wola określonego zachowania. Natomiast element obiektywny – uchybienie określonym obowiązkom, to bezprawność czynu. O winie można mówić wyłącznie po ustaleniu, że dany czyn nosił cechy bezprawności.

Pomiędzy działaniem a zaniechaniem, a powstałą szkodą musi istnieć związek przyczynowy.

W w.w. art. 415 k.c., ustawodawca przyjmuje koncepcję tzw. normalnego związku przyczynowego, która zakłada, że odpowiedzialność ponosi się tylko za typowe – normalne następstwa swojego działania lub zaniechania, z którego szkoda wynika (art. 361 par 1 k.c.). W jej granicach zatem nie mieszczą się żadne anomalie (por. G. Bieniek, H. Ciepła i in.: Komentarz do Kodeksu Cywilnego. Księga trzecia. Zobowiązania, Tom I, Warszawa 2002, s. 222 i następne, Kodeks Cywilny. Tom I Komentarz pod redakcją prof. K. Piaseckiego, Warszawa 2004, s. 804 i nast.).

W rozpoznawanej sprawie istotna jest także treść art. 429 k.c., zgodnie z którym, kto powierza wykonanie czynności drugiemu, ten jest odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną przez sprawcę przy wykonywaniu powierzonej mu czynności, chyba że nie ponosi winy w wyborze, albo że wykonanie czynności powierzył osobie, przedsiębiorstwu lub zakładowi, które w zakresie swej działalności zawodowej trudni się wykonywaniem takich czynności.

Nie ulega wątpliwości, że zarządca drogi (ul. (...) w P.) tj. w realiach rozpoznawanej sprawy Prezydent Miasta P. (art. 19 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 21 marca 1985 roku o drogach publicznych, t.j. Dz. U. z 2015 roku, poz. 460), zobligowany jest do utrzymania dróg gminnych w należyтым stanie, przez co rozumieć należy wykonywanie robót porządkowych i innych zmierzających do zwiększenia bezpieczeństwa i wygody ruchu, w tym odśnieżania i zwalczania śliskości drogowej.

Nie budzi wątpliwości, że (...) Spółka z o.o. w P. zawodowo trudni się utrzymaniem nawierzchni dróg, w tym ich sprzątnięciem, odśnieżaniem i zwalczaniem śliskości drogowej (fakt powszechnie znany), jak i to, że Gmina M. P. jako właściciel drogi (ulicy (...) w P.), w dniu 02 września 2013 roku zawarł z (...) Spółką z o.o. w P. umowę wykonawczą nr 365.2013.NK, na odśnieżanie i usuwanie śliskości zimowej dróg w sezonie (...). Wobec powyższego uznać należy, że (...) Spółka z o.o. w P. zobligowana jest do ponoszenia odpowiedzialności za szkody będące następstwem działania lub zaniechania tego Zakładu w przypadku utrzymywania stanu nawierzchni dróg w sposób sprzeczny z postanowieniami w.w. umowy z 02 września 2013 roku.

Wskazać w tym miejscu należy, że prace w zakresie uszorstnienia przedmiotowej ulicy prowadzone były tego dnia przez stronę pozwaną dwukrotnie. W godzinach rannych od 4:00 do 8:00, a następnie wobec zmieniających się po godzinie 16:00 warunków atmosferycznych (wystąpienia przed godziną 16:00 niewielkich opadów śniegu, a po godzinie 16:00 mżawki i spadku temperatury) zostały podjęte po raz wtóry o godzinie 17:00 i trwały do godziny 21:00.

Tak więc pozwany (...) Spółka z o.o. w P. w przeciągu 4 godzin od momentu wystąpienia śliskości na nawierzchniach dróg w P. (od godziny 17:00) podjął na wszystkich drogach należących do I kategorii odśnieżania, w tym na przedmiotowej ul. (...), czynności zmierzające do posypania nawierzchni dróg mieszaniną piasku z solą, a co za tym idzie do uszorstnienia przedmiotowych nawierzchni, a zatem czynności zapobiegających śliskości powodującej utrudnienia w ruchu.

Wskazać w tym miejscu należy, że na usunięcie śliskości z nawierzchni dróg zaliczonych do I standardu zimowego utrzymania, pozwany (...) Spółka z o.o. w P. ma czas do 4 godzin licząc od momentu wystąpienia śliskości. Oczywistym jest zatem, że skoro zmiana warunków atmosferycznych, powodująca śliskość nawierzchni na w.w. drogach wystąpiła około godziny 16:00, nawierzchnia nie wszystkich dróg, w tym ul. (...), o godzinie 17:00 mogła być uszorstniona. Nie można bowiem nie zauważyć, że w P., w tym standardzie zimowego utrzymania znajduje się ponad 30 dróg, a zatem

nie jest możliwym, aby wszystkie drogi w mieście były odśnieżone i posypane substancją antypoślizgową równocześnie o tej samej porze.

W tym stanie faktycznym, Sąd uznał, że skoro do poślizgnięcia się powódki w dniu 04 stycznia 2015 roku na śliskiej nawierzchni ulicy (...) w P. doszło około godziny 17:00, na skutek którego powódka doznała urazu lewej nogi, można byłoby przyjąć odpowiedzialność strony pozwanej za szkodę będącą następstwem tego zdarzenia, tylko wtedy, gdyby śliskość na tej powierzchni wystąpiła tuż po godzinie 13:00 i nie została usunięta przez (...) Spółkę z o.o. w P. do godziny 17:00, a taka sytuacja w rozpoznawanej sprawie nie miała miejsca.

Przypomnieć bowiem należy, że strona pozwana zobligowana jest do usunięcia śliskości w ciągu 4 godzin od czasu jej wystąpienia na nawierzchni drogi.

Bacząc na powyższe, Sąd uznał, że wobec tego, że do załamania się pogody doszło najwcześniej około godziny 16:00, stronie pozwanej nie można przypisać winy za to, że około godziny 17:00 stan nawierzchni ul.(...) nie zapewniał bezpieczeństwa wszystkim użytkownikom tej drogi, o godzinie 17:00.

Sąd uznał, że pomimo tego, iż nawierzchnia drogi na ul. (...) około godziny 17:00 nie była posypana substancjami antypoślizgowymi, pozwana Spółka nie naruszyła ciężących na niej z mocy umowy wykonawczej z dnia 02 września 2013 roku, obowiązków w zakresie należytego utrzymania stanu nawierzchni dróg w dniu 04 stycznia 2015 roku.

W tym stanie faktycznym, zdaniem Sądu pozwanej S. nie można przypisać zaniechania, albowiem bezpośrednio po załamaniu się pogody, o godzinie 17:00 (...) Spółka z o.o. podjęła działania zmierzające do usunięcia śliskości z nawierzchni dróg w P..

W ocenie Sądu, stronie pozwanej nie można przypisać także niedbalstwa, skoro tego dnia w godzinach od 4:00 do 8:00, wszystkie drogi miejskie zostały odśnieżone i posypane substancją antypoślizgową, w godzinach południowych spadł niewielki śnieg, temperatura powietrza była dodatnia, a nawierzchnie dróg nie były śliskie.

O niedbalstwie nie można zatem mówić także i z tego powodu, co wynika z zeznań przesłuchanych świadków, że dopiero o godzinie 16:00 nastąpiło załamanie się pogody, ale wtedy pozwana Spółka podjęła czynności zmierzające do uszorstnienia nawierzchni dróg.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy, Sąd uznał, że powódka nie wykazała, aby zostały spełnione wszystkie przesłanki, konieczne do przyjęcia odpowiedzialności deliktowej (...) Spółki z o.o. w P., co zdaniem Sądu stanowi podstawę do wyłączenia odpowiedzialności strony pozwanej za skutki zdarzenia z dnia 04 stycznia 2014 roku.

Z tych względów Sąd orzekł jak w pkt I wyroku.

W przypadku odmiennej oceny, wskazać należy, że na zakres odpowiedzialności strony pozwanej ma wpływ tak rodzaj jak i rozmiar doznanej przez powódkę szkody.

Biorąc pod uwagę kompensacyjny charakter zadośćuczynienia (art. 444 par. 1 k.c. i art. 445 k.c.) i zasadę pełnego odszkodowania (art. 361 par. 2 k.c.), nie można nie zauważyć, że powódka nie udowodniła, aby poniosła szkodę uzasadniającą zasądzenie na jej rzecz za doznane wskutek złamania lewej nogi cierpienia fizyczne, psychiczne oraz ich trwałe następstwa, zadośćuczynienia w kwocie 6.500 zł oraz odszkodowania w kwocie 4.500 zł.

Poczynione przez Sąd ustalenia wyraźnie dowodzą, że powódka nie wykazała, czy uszczerbek na zdrowiu, w związku ze złamaniem przez powódkę w dniu 04 stycznia 2015 roku lewej nogi, był trwały, czy tylko długotrwały oraz na jakim poziomie procentowym się kształtował. Nie wykazała także, aby wymagała dalszego leczenia ortopedycznego oraz rehabilitacji, aby złamana kostka miała wpływ na jej aktywność życiową i zawodową, czy i w jakikolwiek sposób ograniczała jej zainteresowania.

Nie można bowiem nie zauważyć, że strona pozwana i interwenient uboczny kwestionowali zakres doznanej przez powódkę szkody, a powódka na te okoliczności nie wskazała żadnych wniosków dowodowych.

Wskazać także należy, że powódka nie wykazała, aby przez okres 3 miesięcy (od 04 stycznia do 04 kwietnia 2015 roku) była osobą niezdolną do wykonywania działalności gospodarczej oraz utracone przez nią w.w. okresie dochody odpowiadały kwocie 4.500 zł.

Nie można w tym miejscu nie zauważyć, że w roku poprzednim (w roku 2014), z tytułu w.w. działalności roczny dochód powódki zamknął się sumą 6.298,23 zł, a zatem przeciętne miesięczne dochody powódki z tego tytułu w 2014 roku oscyływały w granicach 525 zł. Zatem rzeczą powódki było wykazanie, że w nowym 2015 roku jej dochody z działalności gospodarczej były wyższe i odpowiadały kwocie po 1.500 zł miesięcznie, czego domaga się w żądaniu pozwu.

Powódka nie wykazała jednak w.w. okoliczności, mimo iż także ta okoliczność była kwestionowana przez stronę przeciwną.

Nadmienić bowiem należy, że obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 6 k.c., art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (art.232 k.p.c.).

Podkreślić należy także i to, iż wobec treści przepisów k.p.c. zmienionych ustawą z dnia 01 marca 1996 roku o zmianie kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz.189), Sąd nie jest zobowiązany ani do zarządzania dochodzenia w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani do przeprowadzania z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232k.p.c.).

Z treści art. 98 par. 1 k.p.c., wynika, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Art. 99 k.p.c. stanowi, że stronom reprezentowanym przez radcę prawnego zwraca się koszty w wysokości należnej według przepisów o wynagrodzeniu adwokata, a par. 3 art. 98 k.p.c. statuuje, że do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie adwokata, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

Na poniesione przez powódkę M. M. koszty procesu składa się uiszczona przez powódkę opłata od pozwu w łącznej kwocie 550 zł (art. 2, art. 3 ust. 1 i 2 pkt. 1, art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Dz. U. z 2014 roku, poz.1025 ze zm.).

Na poniesione przez pozwanego (...) Spółkę z o.o. w P. procesy składają się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2.400 zł (§ 1 i następne oraz par. 6 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu z urzędu, Dz. U. z 2013 roku, poz. 490) i uiszczona przez pozwanego opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł (art. 1 ust. 1 pkt. 2 i następne ustawy z dnia 16 marca 2006 roku o opłacie skarbowej, Dz. U. Nr 225, poz.1635 ze zm.).

Na poniesione przez interwenienta ubocznego (...) S.A. w W. koszty procesu składa się uiszczona przez interwenienta opłata od interwencji ubocznej w łącznej kwocie 110 zł (art. 2, art. 3 ust. 1 i 2 pkt. 1, art. 19 ust. 3 pkt 1 w związku z art. 13 ust. 1 w.w. ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych), koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2.400 zł (§ 1 i następne oraz par. 6 pkt. 5 w.w. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu) oraz uiszczona przez interwenienta ubocznego opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł (art. 1 ust. 1 pkt. 2 i następne w.w. ustawy z dnia 16 marca 2006 roku o opłacie skarbowej).

Mając na względzie wynik rozstrzygnięcia w rozpoznawanej sprawie, Sąd na podstawie art. 98 k.p.c., zasądził od powódki na rzecz strony pozwanej poniesione przez pozwanego (...) Spółkę z o.o. koszty procesu (pkt II wyroku), a na podstawie art. 107 k.p.c. zasądził od powódki na rzecz interwenienta ubocznego poniesione przez interwenienta (...) S.A. w W. koszty procesu (pkt III wyroku).

Z tych wszystkich względów i w oparciu o w.w. przepisy, Sąd orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.